

DODO'NUN MASALI

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, Kaf Dağı'nın arkasında bir Cüceler Köyü varmış.

Bu köy minik renkli evleri, tarlalardaki birbirinden sevimli tarla korkulukları ile gelenin dönmek istemediği bir yermiş.

Köyün ortasından geçen nehir ve nehrin üzerindeki köprü, köye bir masal köyü görüntüsü verirmiş.

Köyün tüm çocukları neşeyle okula beraber giderlermiş. “Odun nasıl kesilir, en güzel mantarlar nerede, hangi ağaç altında yetişir, hangi mevsimde ne yetiştirilir?” gibi konular işlenirmiş okulda. Bu mutlu ve neşeli köydeki cüceleri mutsuz eden ve onları korkutan tek bir şey varmış: DEV DODO.

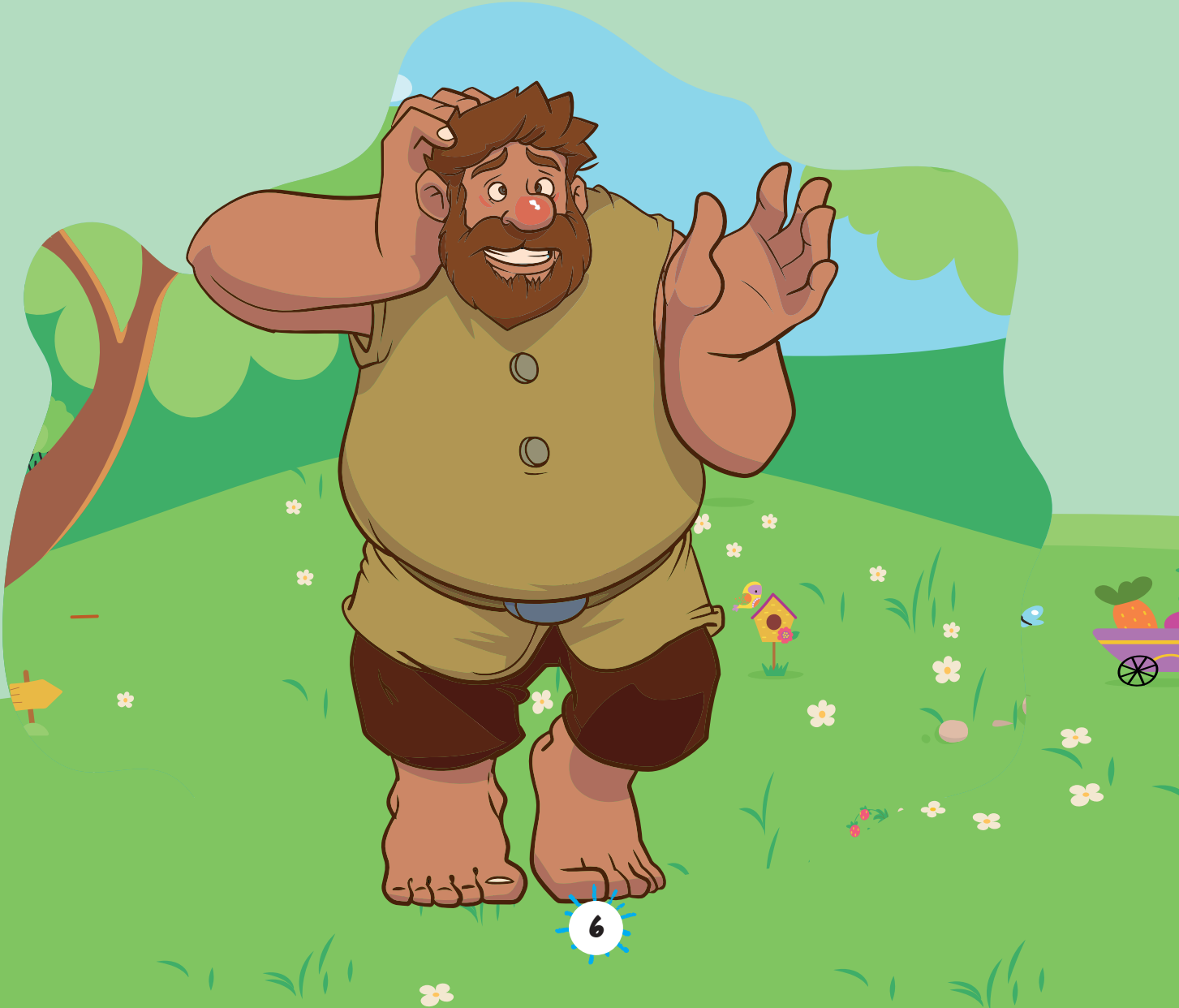
Dodo, Kaf Dağı'nda yaşayan kocaman vücutlu bir devmiş. Onu yakından gören çok az sayıda cüce varmış. Ama varlığını hep hissederlermiş. Dodo yürüdüğünde Cüceler Köyü deprem olmuş gibi sallanırmış. Yaşlılar büyüklerinden duyduğu kadarıyla Dodo'yu gençlere ve çocuklara anlatırmış. Dodo'nun eskiden ne kadar eğlenceli biri olup sonradan değiştiğinden bahsederlermiş.

Yaşlıların anlattığına göre Dodo, yıllar yıllar önce cücelerle beraber yaşarmış. Cüceler onun bedenine ağaç gibi tırmanır, omzundan inmezlermiş.

Sonra kötü bir olay olmuş. Dodo'nun en sevdiği cüce arkadaşı Cüce Eti, Dodo'nun omzundayken Dodo hapşurmuş. "Hapşuuuu" derken başının üzerindeki Cüce Eti savrulmuş. Çok uzaklara fırlamış.

Herkes Cüce Eti'yi aramış ama bulamamış. Dodo, o gün Kaf Dağı'ndaki yerine çekilmiş. Bir daha Dodo'yu gören olmamış. Arkadaşını kaybetmenin üzüntüsüyle Dodo zaman geçtikçe neşesini kaybetmiş, yaşama küsmüş. Cücelerin hiçbirisiyle görüşmemiş.

Köyün en tatlı, en meraklı ve en neşeli kızı Tani, çocukluğundan beri Dodo hikâyeleriyle büyümüş. Dedesi Cüce Tanta, Dodo'yu son görenlerden biriymiş. Tanta, Tani'yi kucağına alır, onu Dodo masalıyla uyuturmuş.

Dede Tanta, Tani'nin gözünde bir masal kahramanı yaratmış. Dodo'nun hikâyeleriyle büyüyen Tani, Dodo'yu görmeyi çok istiyormuş. Tani, her okul çıkışında Kaf Dağı'nın eteğindeki çayırlığa gidiyormuş. Tani, saatlerce Dodo'yu görebilmek için bekliyormuş. Dodo'ya şakalar yapıyor, şarkılar söylüyormuş. Dodo'nun kendisini gördüğüne ve duyduğuna inanıyormuş.

Dodo, Tani'yi yukarıdan görüyormuş. Ama Tani ile karşılaşmak istemiyormuş. Dodo, yıllar önce kaybettiği arkadaşının acısını hâlâ ilk günkü gibi yaşıyormuş. Tani'nin hiç bıkmadan kendisini görmek için beklediğini düşününce kalbi yumuşuyormuş. Ama sonra "Hayır, bir daha kimseyi kalbime alamam." diyormuş. Bir gün artık o da Tani'nin geliş saatini beklediğini fark etmiş.

Tani, Dodo'yu görmeye geldiği yere bir gün gelmemiş.

Dodo bu duruma şaşırmış, üzölmüş. Ertesi gün beklemiş. Sonraki gün de beklemiş. Artık Tani gelmiyormuş. Dodo, Tani'nin şarkılarını, şakalarını, anlattığı komik hikâyeleri özlemiş.

Tani, okula giden çocukların arasında da görünmüyormuş. Dodo, yıllar sonra köye inmek ve köylü cücelere Tani'yi sormamak için kendini tutuyormuş. Birkaç gün daha beklemeye karar vermiş. Üzüntüsüyle ağacın altında uzanırken etrafında bir hareket fark etmiş. Gözünün bir tanesini açtığında karşıdan kendisine doğru gelen üç cüce fark etmiş. Eline dürbününü alıp bakmış.

Cücelerden birisine dikkatli baktığında yaşlanmasına ve ak sakallı bir dede olmasına rağmen Tanta'yı tanımış. Çünkü Eti ve Tanta, Eti kaybolana kadar hep beraber oynarlarmış. Dodo, önce gelenleri korkutup kaçırmayı düşünmüştü. Ama Tanta ve ailesi geldiğine göre Tani'ye bir şey olmuş olabilir diye düşünmüştü. Aileyi korkutmaktan ve kaçırmaktan vazgeçmişti.

Tanta ve yanındakiler Dodo'nun yanına yaklaşmışlar. Tanta "Merhaba Dodo. Yıllar sonra seni görmek çok güzel." demiş. Tanta bunları söylerken ağlıyormuş. Tanta sözlerine devam etmiş. "Torunum Tani çok hasta. Hiç gözlerini açmıyor. O seni çok severdi. Sen ziyaretine gelersen belki iyileşir. Tani'yi ziyaret eder misin?" Dodo'nun kalbi paramparça olmuş. Utanmasa ağlayacakmış. Hiçbir söz söylemeden köye doğru yürümeye başlamış.

Tanta ve ailesi de arkasından geliyormuş. Dodo'nun ayak seslerini duyan cüceler, çok heyecanlanmış. Kimisi korkudan eve kapanmış, kimisi Dodo'yu görebileceği yerlere koşmuş.

Dodo'nun her adımı köyün evleri neredeyse sarsılıyormuş. Köylü cüceler, Dodo'nun Tani'yi görmeye geldiğini öğrenmiş. Korkuları geçmiş.

Hemen Dodo'nun etrafını sarmışlar ve onunla beraber Tani'nin evine kadar gelmişler. Dodo, Tani'nin yattığı odanın penceresine kadar gelmiş. Suratı pencereyi kaplıyormuş. Yatağında yatan Tani çok hasta ve hâlsiz görünüyormuş. Dodo önce ona ne diyeceğini bilememiş. Nasıl uyandıracağını, ona ne söylemesi gerektiğini düşünüyormuş.

Dodo'nun aklına Tani'nin her gün bıkmadan usanmadan söylediği şarkı gelmiş. Fısıltıyla o şarkıyı söylemeye başlamış. "Dostluk ne güzel, kaybetme dostunu, sıkı sarıl..." diye devam eden şarkıyı Tani duymuş.

Gözlerini zorlukla açmış. Penceredeki Dodo'ya gülümsemiş. Kolunu pencereye doğru uzatmış. Dodo pencereden parmağını uzatıp kızın elini tutmuş. Tani'nin uyandığını gören köylü cüceler, şarkıya eşlik etmeye başlamış.

Tani'yi dışarı çıkarmışlar. Dodo eğilmiş, Tani'yi başından öpmüş. Tani, Dodo'nun yüzünü minicik elleriyle tutmuş. Sonrasında Dodo aynı Eti'yi koyduğu gibi Tani'yi de omzuna koymuş.

O günden sonra Dodo, yine Cüceler Köyü'nde Tani ve dostlarıyla yaşamaya başlamış. Dodo ve Tani birbirlerine hep aynı şarkıyı söylemişler. "Dostluk ne güzel, kaybetme dostunu, sıkı sarıl..."

Gökten üç elma düşmüş. Birisi Dodo'nun, ikincisi Tani'nin, en sonuncusu da bu masalı okuyanın başına...

